

86 §. Herom indeholde de skrevne Underbilag følgende Bemærkninger:

„Nogle af Statens uheldigste Eiendomme ere Kirkerne. Det er uundgaaeligt, at alle Beføstninger paa Bygningsarbejderne ved samme, naar den Administrerende, her Bygningsinspektøren, er langt fraværende og kun enkelte Gange kan komme til Kirkerne, maae blive langt større end for den private Eier, der boer tæt ved Siden af sin Kirke. Den stigende Folkemængde fordrer Kirkegaardenes Udvidelse. Der gjøres større og større Fordringer til Kirkerens Ydre og Indre, og Provstestyene blive stedse strengere. Ligesom Bygningsdirectoratet, som følge heraf, har gjentagende erklæret, at det kun med største Vanskelighed kan hjælpe sig med de under Tøt til almindelig Vedligeholdelse hidtil bevilgede 6,624 Rbd. for 91 Kirker, saaledes har det ei kunnet undgaaes, at Udgiften til Hovedreparationer har maattet igjens opføres til det samme Beløb, som blev bevilget i Finantsaaret 1851—52, for hvilket Aar en Alt Normalbudget blev vedtaget for Vedligeholdelse. De tvende foregaaende Aar, 1852—54, udfød Domainestyrelsen en stor Deel af de af Bygningsdirectoratet foreslaaede Hovedreparationer, med Hensyn til, at Forstbygningsbudgettet, da saamange Ombygninger og Hovedreparationer skulde paaføres samme ifølge Loven af 25de Februar 1851, var steget saa betydeligt, og vel er samme Grund tilstede endnu i Aar (det sidste), men Domainestyrelsen har dog ei kunnet reducere Kirkerens Hovedreparation yderligere, end steet er; ikke saa

Posten ere dog nebsatte. Alene til uundgaaelige Udvidelser af Kirkegaarde medgaaer over 2000 Rbd. Hovedreparationerne ved de 32 Kirker, hvor man har havt Provstesty for sig, som man er forpligtet til at efterkomme, udgjøre 4,791 Rbd. 72 §., medens de ved de 59 øvrige Kirker udgjøre 6,979 Rbd. 14 §., hvilket viser, at Bygningsadministrationen, hvor den er uafhængig af Provstesty, eller ei har havt disse for sig, inden Forslagenes Affattelse, ei er gaaet saavidt med Beføstningen, som disse Sty fordrer der, hvor de komme til Anvendelse. Det er oftere ønsket, at Staten skulde sælge sine Kirker til Menighederne. Der er imidlertid liden Sandsynlighed for, at disse ville give et nogenlunde rimeligt Bederlag for dem. Domainestyrelsen er iøvrigt beskæftiget med at undersøge de enkelte Kirkers Bestaaffenhed, navnlig, hvilke Hovedreparationer der kunne ventes i de nærmeste 10 Aar, og beregne det Nettoudbytte, de have givet Statskassen i en vis Arrække, for at komme til et Resultat med Hensyn til den Kjøbesum, hvorfor de kunne tilbydes. Menighederne. At sætte Kirkerens Vedligeholdelse til Licitation, har her, hvor der ei kan staffles stadigt, sagkyndigt Tilsyn med Licitationsarbeidet under selve Udførelsen vist sig skadeligt. Det blev for en temmelig lang Tid af Renteskammeret forsøgt med Hensyn til endeel af de sjællandske Kirkers Ringmure, men derved ere disse blevne den stæreste Bestanddeel af Kirkebygningerne, til hvis Hovedreparation ved 9 Kirker alene i dette Aar har maattet opføres 1,503 Rbd.“